

Akademisyen

– berberce · 25 Haziran 2025

O, bambaşka bir akademisyendi. Sert bakışları, kıvrak zekâsı ve güçlü ikna kabiliyetiyle öğrencilerini kısa sürede etkilemeyi başarmıştı. Sınıfa her girdiğinde dikkatler onun üzerindeydi; tavrı, bilgisi ve duruşuyla adeta bir duayen gibiydi.

O gün sınıfa girdiğinde öğrenciler onu ayakta ve alkışlarla karşıladı. Hafifçe kaşlarını çatarak:

-Oturun çocuklar, dedi.

Fakat sınıfta kimse yerinden kıpırdamadı.

Bir an duraksadı. Sonra, tebessümle:

-Bugün benim doğum günüm değil, hadi oturun, dedi.

Yine oturan olmadı. Ne söyleyeceğini bilemedi, kelimeler boğazında düğümlendi.

Tam o sırada, öğrenciler hep bir ağızdan, güçlü ve içten bir sesle şöyle dediler:

-Seni oturarak dinlemek, sana hakarettir hocam.

O an gözleri doldu, başını hafifçe eğdi ve hayatı boyunca unutamayacağı bu saygı seli içerisinde mahcubiyetini gizleyemiyordu.